

antwerpen 93

Culturele hoofdstad van Europa

I 68

Co-production of ANTWERPEN 93

and Using It

Met de steun van

with the assistance of

avec l'aide de

Canadian Embassy/

l'Ambassade du Canada

The Canada Council/

Conseil des Arts du Canada

the Ontario Arts Council

de Vlaamse Gemeenschap

Administratie Kunst

Executive producer:

Joannes Vandermeulen

Design and implementation:

Canada

Cabinet and project co-ordinator:

Gordon Lennox

System: Larry Korba

Software: Thom Whalen

Technical consultant: Martin Snelgrove

Support: Belgium

Photography: Herman Van Aerscht

Image composition: Herlinde Smet

Graphic design: Ronald Heuninck

Production assistant: Sabine Vermeiren

Technical consultant: Peter Beyls

With the help of:

Big Blue Sky, Het Geel Pant

Gramma, Cyprus

Many thanks to:

Annie Boonen, Harry Eysackers

Christina and Angela Gamouras

Katja Hemmeryckx, Ann Hoste

Caroline Langill, Yolande Morel,

Gwen Richards, Wallace Roueche,

Bruno Vandermeulen,

Katrien Verbuyck

Johan Van Heddegem

Illustrations

Ronald Heuninck

THE

18 september 1993

VIRTUAL

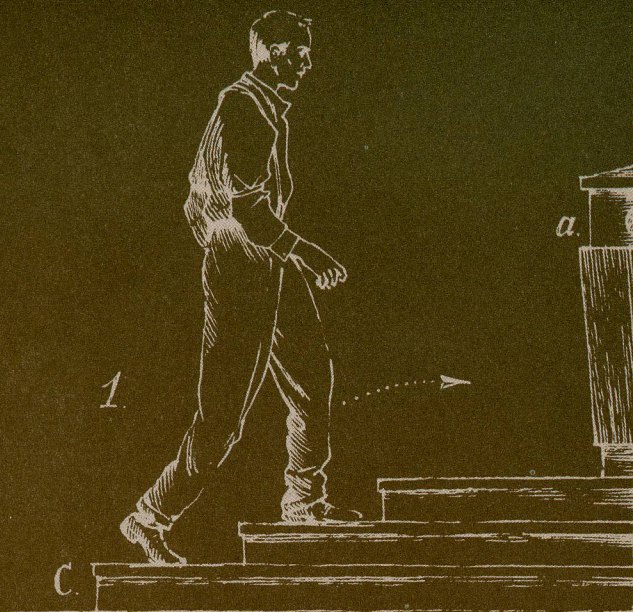
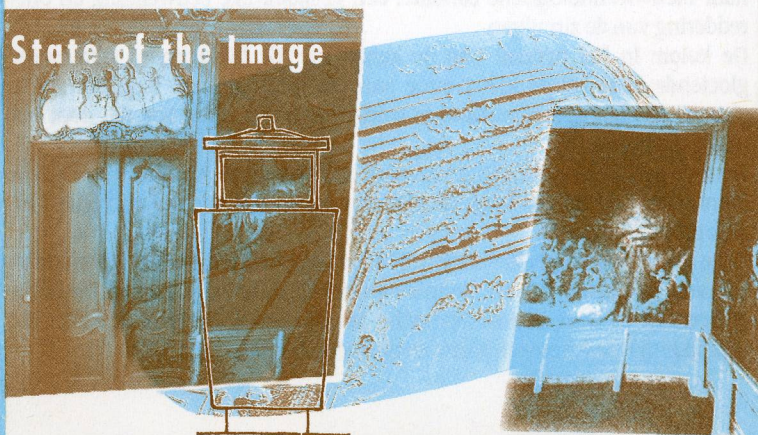
26 september 1993

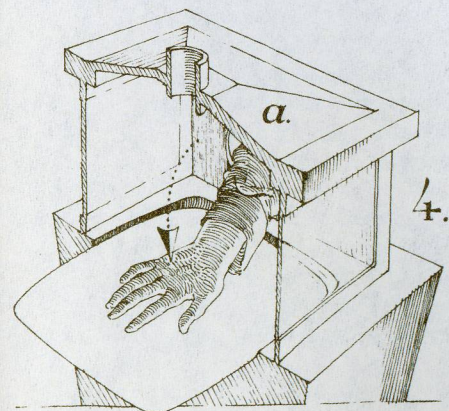
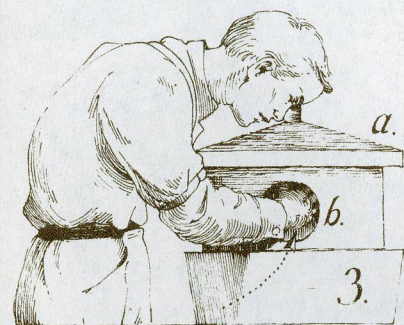
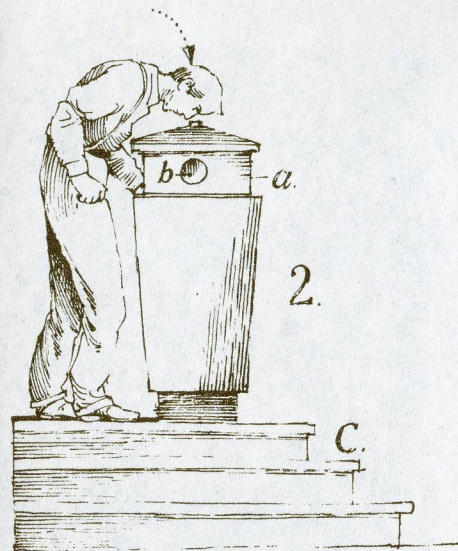
BODY

Catherine Richards

Eldorado

State of the Image

Catherine Richards is een mediakunstenares.

In haar werk onderzoekt zij het lichaam en het 'ik' als een oord voor nieuwe technologie en verkent zij aldus de grens tussen wetenschap en fictie.

Catherine Richards est une artiste médiatique.

Dans son travail, elle explore les limites perméables entre la fiction et la science, et elle examine le corps et le moi en tant sites des nouvelles technologies.

Catherine Richards is a media artist.

Her work explores the permeable boundary between fiction and science and investigates the body and the self as the site for new technology.

She was awarded the Canada Council of the Arts' Petro-Canada biennial award for Media Arts, 1993, for her innovative use of new technologies in media arts in particular her virtual-reality project *Spectral Bodies*.

She was responsible for initiating and co-directing the *Bioapparatus*, an artists' residency on the subject of art and intimacy of the body with new technologies, at the Banff Centre for the Arts, Canada.

In 1992 the *Bioapparatus* won the Canadian Conference of the Arts' Korel Prize for innovative projects in arts and new technologies.

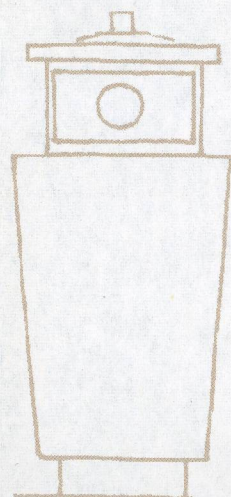
THE VIRTUAL BODY

The virtual body houdt het midden tussen een wetenschappelijk instrument, een esthetisch object en een postmoderne toverdoos. De installatie simuleert, in miniatuur, het rococosalon die zij bewoont en beoogt, vanuit haar nieuwtechnologische conditie, een gelijkaardige bedwelming en ontreding van de zintuigen.

De kolom in het midden van de kamer met de flikkerende, vibrerende, gloeiende doos zet de kijker ertoe aan via de bovenkant naar binnen te gluren, om dan geconfronteerd te worden met zijn eigen oog dat door het plafond terugstaart.

Door de geleidelijke overgang van het plafond naar de wankelende vloer stuikt de ruimte in elkaar en wordt de kijker meegesleurd, reist hij en verliest hij zich in het fenomeen.

Deze toverdoos veegt elke lichamelijke weg zodat niet enkel de ruimte in elkaar stort maar ook onze kennis van het lichaam in de ruimte. Dit effect creëert een nieuwe, intense opdracht: het beroert en bevangt de kijker die tegelijkertijd toeschouwer/object en deelnemer/subject wordt.

The virtual body est à la fois un instrument scientifique, un objet esthétique et une boîte magique post-moderne. Il produit une simulation miniature du salon rococo et introduit la griserie baroque et le bouleversement des sens dans le nouvel état technologique.

La colonne érigée dans le salon et sa boîte pulsante, vibrante et rutilante invitent le spectateur à y plonger le regard d'en haut.

Il voit alors son œil qui l'observe depuis le plafond. Un passage progressif du plafond au sol entraîne l'affaissement de l'espace et fait tomber le spectateur au cœur de ce qu'il voit, l'y fait voyager et s'y perdre.

Cette boîte magique efface la dimension physique, comme si ce n'était pas seulement le salon qui s'était effondré, mais également notre conscience du corps dans l'espace.

Cet effet emporte et emprisonne le spectateur qui se transforme à la fois en spectateur/objet et participant/sujet, s'engageant ainsi dans un rapport esthétique original et intense.

The virtual body is at once a scientific instrument, an aesthetic object, and a postmodern magic box. It simulates the rococo salon in miniature and extends the rococo intoxication and upheaval of the senses into the new technological condition.

The column sitting in the room with its pulsing, vibrating, glowing box beckons the viewer to peer into the top, only to be met by his or her own eye peering back through the ceiling. The gradual shift from ceiling to tracking floor collapses the space, causing the spectator to fall into, travel within, and lose themselves inside the phenomenon.

With this magic box there is an erasure of physicality, as if not only the room has collapsed, but also our knowledge of the body within space.

This twist engages and traps the spectator who becomes at once spectator/object, participant/subject, creating an intense and new aesthetic site.

De handelaar Joan-Alexander van Susteren gaf in 1745 de opdracht voor de bouw van een patriciërs woning, het huidige 'Koninklijk Paleis'. Het salon in rococostijl waar The virtual body zich bevindt, werd ontworpen door de architect van de woning, Jan Pieter Van Bourscheit. De schilderijen die het leven van de oudtestamentische Jozef voorstellen, zijn van de hand van Balthazar Beshey. De grisailles zijn van Maarten Joseph Geeraerts.

Le négociant Joan-Alexander van Susteren fit construire une demeure patricienne, l'actuel 'Palais Royal', en 1745. Le salon rococo où se trouve The virtual body fut créé par l'architecte de l'édifice, Jan Pieter Van Bourscheit. Les peintures sur toile représentant la vie de Joseph, personnage de l'Ancien Testament, sont de Balthazar Beshey. L'auteur des grisailles est Maarten Joseph Geeraerts.

The merchant Joan-Alexander van Susteren commissioned a patrician mansion, the current 'Royal Palace', in 1745. The rococo salon where The virtual body is situated was designed by the mansion's architect, Jan Pieter Van Bourscheit. The canvas paintings depicting the life of the Old Testament figure Joseph were made by Balthazar Beshey. Maarten Joseph Geeraerts created the grisailles.